

KÖZGYŰJTEMÉNYI ÉS KÖZMŰVELŐDÉSI
DOLGOZÓK SZAKSZERVEZETE

EPSU

13. „Central European Constituency Meeting Belgrád

2010. június 01.- 02.

Az EPSU az európai közszolgálati szakszervezetek szövetsége ([European Federation of Public Service Unions](#)), melynek a KKDSZ is tagja.

Ez az egyik legnagyobb szövetség, 8.000.000 közszolgálati munkavállalónak 250 szakszervezetét képviseli. Szervezi a munkavállalók érdekvédelmét az energia-, víz-és hulladékgazdálkodási ágazatban, az egészségügyi és szociális szolgáltatások, valamint a helyi és nemzeti közigazgatás területén. Az EPSU elismert regionális szervezete a Public Services International (PSI)-nak, amely a közszolgálati világszervezet.

Elnöke: Anne-Marie Perret, FGF-FO, Franciaország.

A júniusi konferencia volt a közép-európai régió 13. értekezlete. A régióban Csehország, Szlovákia, Magyarország és a Nyugat-Balkáni országok vesznek részt (a volt Jugoszlávia országai leginkább Nyugat-Balkánként azonosítják magukat).

A konferencia témáinak előadásában vezető szerepet játszott: Jan Willem Goudriaan

az EPSU főtítkárhelyettese; szakterületei a közművek, a közbeszerzés, az európai üzemi tanácsok, a kollektív szerződészkötés.

és Josef Krejbych,

aki az EPSU Szubregionális tisztviselője Közép-Európában (Prágában).

A két teljes napot kitöltő konferencia részletes programját a hivatalos emlékeztető (prágai) elkészülte után a honlapunkon tesszük közzé, magyar fordításban, ezért az alábbiakban csak a legfontosabb néhány szubjektíven kiemelt kérdésre térek ki.

Az egyik legfontosabb közös megállapítás az volt, hogy a jelen nehéz gazdasági időszakban nincs készség a szociális párbeszédre. A legfontosabb kérdés pedig az,

1054 Budapest, Akadémia u 11.

Telefon: 338-2648, 483-0415 Fax: 338-4274 E-mail: kkdsz@kkdsz.hu

KÖZGYŰJTEMÉNYI ÉS KÖZMŰVELŐDÉSI
DOLGOZÓK SZAKSZERVEZETE

hogyan lehet meghaladni a gazdasági válságot, különösen a munkanélküliség tekintetében, tehát a munkavállalókat is érintő javulás irányába.

Sajnálatos módon elég sok olyan általánosnak tekinthető megfogalmazás hangzott el, hogy a szakszervezeti vezetők Belgrádtól Brüsszelig „Igyekeznek megérteni az előállt helyzetet, tanulmányozzák a dokumentumokat, mindent elkövetnek annak érdekében, hogy hatékonyabban tudjanak fellépni például a kollektív szerződések felbontása ellen”.

Számos projektről esett szó, amelyekhez az EPSU anyagi támogatást is nyújtott. Például ezek között

- a cseh szakszervezetek „A fiatalok motiválása” címmel szerveztek projektet, 25 fővel,
- a szerb energetikai szakszervezet kelet-európai kerekasztalt tartott az energetikai szakszervezet képviselőinek,
- a horvát szakszervezetek 19 résztvevővel a kommunális szférában tartottak értekezletet,
- a horvát helyi önkormányzatok női dolgozói 2009. május 24.-én 30 fővel, svéd és angol képviselőkkel közösen tanácskoztak,
- Szerbiában az egészségügy személyzet alapvető problémáinak megoldása érdekében értekeztek, 34 fővel, melyen cseh szakszervezeti vezetők is jelen voltak.

A jövő tervei közé javaslatként felvette Josef Krejbych a szlovák, cseh és magyar résztvevők által kezdeményezett programot: a közgyűjteményi és közművelődési dolgozók prágai konferenciáját ez év őszén.

Közösen hangsúlyozták a résztvevők, hogy a kormányok tartsák tiszteletben a szociális párbeszéd elveit. A Nyugat-Balkáni országoknak segítségre van szükségük a gazdasági válság hátrányos következményeinek leküzdéséhez. Szükség van a szakszervezetek régió belüli és európai együttműködésére. Az információgyűjtés és a tapasztalatszerzés minden lehetőségét használjuk ki. És el kell érni, hogy az Európa Tanács összehangolt választ adjon a válságra.

Az elvárhatóval szemben a „Working Time Directive” című, a munkaidőre vonatkozó irányelveiben sajnos az Unió igen kedvezőtlen irányba mozdult el. Nyitni akar a rugalmas munkaidő felé. Megnövelik a dolgozók kötelezettségeit. Például lazábban kezelik, hogy mikor végezhet valaki túlmunkát és egyáltalán mi tekinthető túlmunkának.

A konferencia helyszíne miatt sok helyi problémáról és célról esett szó, például arról, hogy Montenegróban az „Egytálétel pótlékot” 3 és fél márkáig ne adóztassák meg. Szerbiában (is) a foglalkoztatás a legnagyobb probléma, de ez - mint mondták - az IMF-nek nem okoz gondot, sőt a bérek meghatározásával és a létszámok

KÖZGYŰJTEMÉNYI ÉS KÖZMŰVELŐDÉSI
DOLGOZÓK SZAKSZERVEZETE

korlátozásával éppen a foglalkoztatás ellen lép fel. Sikerült viszont elérni, hogy a minimálbér 164 euro legyen.

A konferencia utolsó programja keretében Mr. Degert-tel, az Európai Unió szerbiai nagykövetével találkoztak a résztvevők. Az Unió nem régen ünnepelte a 60. évfordulóját. Összesen 120.000 oldal törvény és olyan állásfoglalása van ma már, amelyet minden tagország köteles tanulmányozni, átvenni és kész kell lennie arra, hogy ezt az elsőtől az utolsó betűig pontosan betartsa.

11 milliárd eurót fektetett be a térségbe az Unió, ennek nagy részét a még nem csatlakozottaknál. Az Unió tehát semmiképpen nem tekinthető „komolytalannak”, hiszen ez rendkívüli összeg. (Feltehetően Szerbiában előfordulhat, hogy kétségbe vonják az EU szándékait, azt, hogy nem is gondolja komolyan az ő csatlakozásukat és az előadó – implicite – erre utalt.)

Horvátországgal most elhalasztották a tárgyalások megkezdését (a megállapodások szerint már el kellett volna kezdődni), a háborús bűnösök Hágának való kiadásában nem sikerült megegyezni. Macedónia esetében – mint tudjuk – az ország elnevezésével van probléma.

Meg kell szabadulni attól az illúziótól, hogy az EU minden problémát megold – hangsúlyozta az előadó. Ehhez szervezeten kell közösen dolgozni és a reformok ezen belül csak akkor lehetnek sikeresek, ha helyben is megvan a készség a fejlesztésre és erre tényleg tesznek erőfeszítéseket, mert előfordul, hogy meghoznak egy törvényt, de a gyakorlatban nem alkalmazzák. Például Szerbiában az orvosok után a bírósági dolgozókat tartják a leginkább korruptnak. „Ezeket a gondokat Önöknek kell megoldani. Mi adhatunk tanácsokat, pénzügyi támogatást is, de cselekedni Önök tudnak.”

A Nyugat-Balkáni hozzászólók erőteljesen hangsúlyozták gondolataikat, azt, hogy az állam igyekszik továbbra is erősen uralma alatt tartani a szakszervezeteket, nem állnak szóba a szakszervezetekkel, és ebben például segíthet az Unió nagykövetsége. Több segítségre van szükség!

Hozzászólásomban hangsúlyoztam, hogy Magyarországon kiépült a szociális párbeszéd intézményrendszere, megfelelő az emberi jogok védelme, segítséget jelentenek az uniós pályázatok. A legnagyobb gondot abban látom, hogy a közvélemény keveset tud az uniós alapelvekről, jogi normatívákról és általában arról a tevékenységről, amit az Unió folytat. A tájékoztatásban és a jobb kommunikáció megteremtésében lehet szerepük a szakszervezeteknek.

Budapest, 2010. június 11.

Földiák András